

staaet paa i mere end et halvt Aarhundrede, fandtes spredt i den sociale Lovgivning og bar Præg af at være blevet til stykkevis og ofte som Kompromis'er mellem forskellige divergerende Opfattelser. Man anstillede derfor i Socialministeriet en Undersøgelse med det Formaal at tilvejebringe Klarhed over eventuelle Uensartetheder og at stille Forslag om saadanne Ændringer i den bestaaende Lovgivning, som det maatte findes ønskeligt at faa gennemført for at opnaa indbyrdes Overensstemmelse mellem de nævnte Regler. Man foretog endvidere en Undersøgelse af, om det maatte anses for rimeligt at søge Grundlaget for Beregningen af Normalbidragenes Størrelse ændret, herunder af, om de nugældende Normalbidrag burde forhøjes og i bekræftende Fald med hvilke Beløb.

Disse Undersøgelser resulterede i et Lovforslag, der fremsattes af Socialministeren i Folketinget og gennemførtes paa Rigsdagen med enkelte Ændringer, der alle var foreslaet af Socialministeren under Sagens Behandling i et Folketingsudvalg.

De væsentligste af de Ændringer, som Loven foretager i Forsorgslovens Bestemmelser vedrørende Børnebidrag til enlige Forsørgere, vil fremgaa af det følgende.

Ved Fastsættelsen af *Normalbidraget* skal der efter Forsorgslovens § 7, Stk. 2, og § 192, Stk. 1, gaas ud fra, hvad Barnets Forsørgelse vil koste i et godt Plejehjem paa den Egn, hvor Barnet forsørges.

Ved Forsorgsloven af 1933 blev Summen af de Faderen og Moderen paahvilende Normalbidrag paa Grundlag af Oplysning om den gennemsnitlige Plejeløn for Børn, der anbringes i Pleje i København ved privat Overenskomst, fastsat til 400 Kr. aarlig i Hovedstadskommunerne.

Siden er Normalbidragene blevet reguleret, og de udgjorde efter den seneste Fastsættelse i Marts 1948 tilsammen 672 Kr. i Kommunegruppe I, medens den gennemsnitlige Plejeløn ved private Plejeanbringelser i København efter den senest foretagne Opgørelse kun udgjorde 504 Kr. Man har nemlig ved de siden Forsorgslovens Ikrafttræden sted-